

Forfatter: Hauch, Carsten

Titel: Udrag fra En polsk Familie

Citation: Hauch, Carsten: "En polsk Familie: 1-2. - 1926", i Hauch, Carsten: *En polsk Familie: 1-2. - 1926*, udg. af POUL SCHJÆRFF, 1926-29, s. 67. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hauch01val-shoot-idm140529614066944/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: En polsk Familie: 1-2. - 1926

Da Adalbert var alene paa sit Værelse og tænkte nøiere over, hvad han denne Gang havde oplevet i sit Hiem, følte han vel, at det Indre her var endnu mere forandret, end den ydre Omgivning, han følte, at Hvor havde sine Planer, som han skiulte for de Andre, og at den Ene, trods al Anstand og ydre Høflighed, dog ikke troede den Anden. »Hvilken Dæmon,« tænkte han, »har forstyrret den Fred, der før herskede paa disse Steder? Hvilken fiendtlig Kraft har giennemgnavet de Baand, der bandt Søn til Fader, Mand til Hustru og Undergivne til deres Herrer? Det er jo den samme Himmel og den samme Jord, som jeg saae i min Ungdom, Solen skinner endnu ligesaa varm paa Skov og Slette, som dengang, Maanen stiger over de fjerne Bjerge, og speiler sig i Kilderne paa samme Maade, som forhen, men ak, hvor Meget er ikke for Resten blevet anderledes, uden at jeg ret kan indsee Grunden dertil!«

Under disse Betragtninger lagde han sig i et aabent Vindue, og stirrede ud over Eggen. Det var ganske stille, hvide Taager stode over Marken, og lagde sig, ligesom Slør, foran de sorte Skove. Alle Lys vare slukkede, paa et eneste nær i den gamle Borg, hvis store Stenmasser Adalbert, i det svage Maaneskin, netop kunde skimte. Det forekom ham, som han hørte Harpetoner, der klang gennem Natten, dog var han ikke sikker paa, om han tog feil, da Tonerne klang saa sagte, som om de frygtede for at høres paa disse Steder.

Nu henvendtes hans Tanker igien til den blinde Harpespiller, der sad fangen i hiin Borg, og det randt ham i Hu, hvor haardt denne Mand sandsynligviis vilde komme til at bøde for en Haandtering, der dog ingen Forbrydelse var.

Jo længere han tænkte herover, desmere Lyst fik han til at afvende Faren fra den gamle Sangers Isse.